Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8252
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Sup omnia stanno die ac nocte ℣ Ret
pite domine ad laudandum tuo et ad exercendum ac
Sed quia lector historiam lo
quitur non nunquam allegoriam fide
edificat et hystoriam moralitate
nos qui auctore deo ita fide
liter loquimur non abhorrendis
supra loquendi ordinem post
ponamus quos quia fide iam
firmat tractatus prius ad alle
goriam aliquid breviter audiendum ac
tractandum et quod nobis ad moralitatem
hystorie valde est necessarium
hoc interpositionis nostre ordi
ne seruet ecclesiarum quia ea
plerique solet melius tractari
quam si sit postmodum audita
Sed ut ergo allegoricum sub bre
uitate tractemus ut ad moralitatem
lazarum audiendum
ueniri valeamus ℟ Peccatum
super nos accrue mais et multiplicata
sunt peccata mea et non sum dignus videre
altitudinem celi propter multitudinem iniquita
tis mee quia irritauit ira tua et ira
tua ira fera ℣ Quia iniquitatem meam
ego agnosco et delictum meum coram
me est semper tabi soli peccatum lectio
Homo quidam erat dives
et induebatur purpura
et bisso et epulabatur cotidie
splendide Nisi fortasse kirion quie
dives iste qui induebatur purpura
et bisso et epulabatur cotidie
splendide nisi incauti plu
sisticat Nam cultum vite ex
tenus huius qui accepit legis
delicias ad iniquitatem iustus et
non ad utilitatem Quid uero
lazarus ulceribus plenus nisi
sentiens plura figuralit erpi
mit Nam dum quisque ad cruci
peccata sua spiritei non erubuit
huic uulnus iacere fuit dum ca
tus quippe uulnere vnus auisci
ter trahit et foras eripit quod
est quo pector spiritio dum quedam
uulnere rupto Nam peccatum
latuerit apud in spectione
quod peculiariter latebat in mente
℟ Prepare cordia vestra domino et sunt
illi soli et liberabit nos de manibus
inimicorum vestrorum ℣ Auferte eos ab me
nos de medio vestri Te deum laudamus
℣ Hec est dies laudes Antiphona
Homo quidam erat dives et induebatur
purpura et bisso et epulabatur cotidie
splendide et erat quidam mendicus
nomine lazarus qui iaciebat ad ianuam
eius vlceribus plenus cupiens satia
ri de mensis que cadebant de mensa
diuitis et nemo illi dabat sed canes